

Grund. For det Første, fordi Politiet udenfor Kjøbenhavn i Almindelighed mangler det fornødne Personale til at forfølge Baresforfalskninger. Politiet skal have sin Opmærksomhed henvendt paa saa overmaade mange Punkter, at det med den indskrænkede Politistyrke i Almindelighed ikke er mulig at skjænte Baresforfalskningerne den fornødne Tid og Opmærksomhed. Deriil kommer, at nu forstaa Baresforfalskningerne at trække sig tilbage under Former, hvor det ikke er muligt for den aldeles Uagtyndige at forfølge dem. Disse Ulemper ville fjernes ved Bestemmelsen i Lovforslaget § 2. og § 4. Den ærede sidste Raler mente, at det ikke vilde være muligt udenfor Kjøbenhavn at erhverve den fornødne sagtyndige Bistand. Det tror jeg dog lader sig gjøre. Ganste vist vil det ikke være muligt alle Begne at have fremragende Dygtigheder paa dette Omraade, men jeg tror dog ikke, at det vil volde stor Vanstælighed at finde Mand, som i de hyppigste og mest praktiske Tilfælde af Baresforfalskning ville være istand til at yde Politiet den fornødne Bistand, derunder ogsaa med Hensyn til Spørgsmaalet, om man i det foreliggende Tilfælde bør henvende sig til Laboratoriet. Vil man indskrænke sig til Laboratoriet, indser jeg ikke, hvorledes en Politimester, som fuldstændig mangler Sagkundskab paa Remiens Omraade, og som kun til sin Disposition har Politibetjente, der naturligvis heller ikke have Sagkundskab i saa Henseende, skal bære sig ad. Hvis man derimod har en Mand ved sin Side, som har det Hverv at have sin Opmærksomhed særlig henvendt paa Baresforfalskninger, og som er i Besiddelse af kemiske Kundskaber — jeg tænker mig i Reglen en Farmaceut —, saa vil man derved have en værdifuld Bistand. En saadan Mand vil i de fleste Tilfælde være istand til at magte Sagen. I ethvert Fald vil han, som jeg bemærkede før, kunne yde den Assistance at gjøre Politimesteren opmærksom paa, om der er Grund til at antage en eller anden Forfalskning. Denne vil da, hvis den sagtyndige Bistand undtagelsesvis ikke skalde være istand til at magte Sagen, kunne henvende sig til det kemiske Laboratorium. Den anden Ulempe ved den nærværende Ordning ere, de ringe Følger, som Baresforfalskningen, naar den paatales, har for den Skyldige. Nu er der jo kun Tale om en mindre Bøde, en Bøde, som kan vedtages i al Stilhed inden Politiretten. Jeg har nok hørt sige: Ja, men en Bøde er dog en temmelig ubehagelig Ting for en cerefær

Mand. Men her have vi jo ikke at gjøre med cerefære Personer. For dem, som ere skamløse nok til at bebrage deres Medmenneker ved Baresforfalskning, vil Spørgsmaalet om Følgerne, forsaavidt Straffen angaar, opløse sig i et rent Regnestykke. Naar de kunne ubregne, at de ved deres Baresforfalskning tjene det 20, 30 eller 100 dobbelte af Bøden, saa vil Frygten for denne ikke staa som noget Stræmmende for dem. For at man skal kunne naae Noget, maa der efter min Mening stærkede Følger til for de Skyldige, og her have vi da de to Bestemmelser om Straffen og om Bekjendtgjørelse i Bladene af deres Navne, der gjøre sig skyldige i saadanne Baresforfalskninger. Jeg finder, at dette er to Bestemmelser, som begge ere fuldt berettigede. Det er berettiget, at den, der bebrager sine Medmenneker i sin Bedrift ved at forfalste sine Varer, ogsaa kommer til at staa for Folk som den, han er; at hans Bøde bliver bekjendtgjort i Bladene, er derfor ikke Mere, end hvad han har fortjent. Hvad Straffen angaar, er den heller ikke for høi. Der er paa dette Omraade en vis Slaphed i den almindelige Bevidsthed, en Førestilling om, at Baresforfalskning, om den end ikke er noget fuldstændig Uilabeligt, saa dog er Noget, som kan være undskyldeligt. Hvis vi derimod faae korporlige Straffe for disse Forseelser, vil baade den Skyldige blive ramt ved den Straf, som han har fortjent, og tillige vil Straffebestemmelsen i og for sig virke opdragende paa de Handlende, idet den vil fremdrage for den Tankeløses Bevidsthed, at det at gjøre sig skyldig i Baresforfalskning i egenlyttig Hensigt er Noget, som er i høi Grad forkasteligt og derfor fortjener en alvorlig Straf. Jeg for mit Vedkommende vil kunne strække mig langt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag og kunne gaa ind paa en Mængde Forandringer. For mig vil der f. Ex. ikke ligge stor Vægt paa, om man i § 1 optager flere eller færre Genstande, paa hvis Forfalskning Politiet skal være særlig opmærksomt. Jeg lægger kun Vægt paa Hovedpunkterne. Jeg tror ikke, at der er noget andet praktisk Middel til at naae til et gunstigt Resultat paa det Omraade end en Lov af omtrent det Indhold som den foreliggende. Naarlig tror jeg, at det vilde være i høi Grad uheldigt, om man vilde berolige sig ved blot at oprette et Laboratorium. Baresforfalskningen vilde trods Laboratoriet vedblive at florere. Der er faldet Uttringer, som om man ved Laboratoriet skalde opnaa et statistisk Materiale og derigjennem faae en klar Førestilling om, i